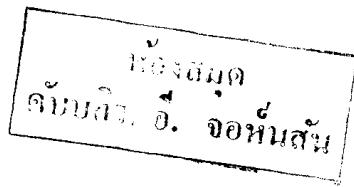

1145
B.2

កែកសារវិទ្យាការជនប័ណ្ណ 40/2536

Technical paper No. 40/1993

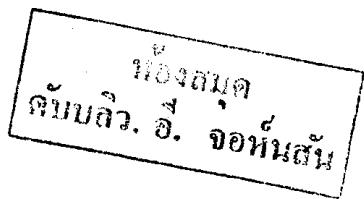
ចើរប្រវត្តិបានព្រការខំបានក្រាយ

Some Biological Aspects of Spotted

Featherback, **Notopterus chitala** (Hamilton)

កង់ប្រមុនបាន
ក្រសួងប្រែង
ក្រសួងអេឡិចត្រូនុយោន្ត

Inland Fisheries Division
Department of Fisheries
Ministry of Agriculture and Cooperatives

เอกสารวิชาการฉบับที่ 40/2536

Technical paper No. 40/1993

เรื่องประวัติมาศประจำการของปลากระดาย
Some Biological Aspects of Spotted
Featherback, Notopterus chitala (Hamilton)

กองบริหารน้ำจืด
กรมประมง
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

Inland Fisheries Division
Department of Fisheries
Ministry of Agriculture and Cooperatives

ชีวประวัติบางข่ายของปลากราย
Some Biological Aspects of Spotted
Featherback, *Notopterus chitala* (Hamilton)

นายสมไภรณ์ อุบลธรรมวิรัตน์
นางจันทร์ จาราภรณ์
นางอุษณีย์ คงคำ

Mr. SOMPOTE UKKATAWEWAT
Mrs. JARIN CHORAKAN
Mrs. UNCHAN KONGKUM

ศูนย์พัฒนาป่าไม้ประจำจังหวัดอุบลราชธานี
กองประมงแห่งชาติ กรมประมง

AYUTTHAYA INLAND FISHERIES DEVELOPMENT
INLAND FISHERIES DIVISION,
DEPARTMENT OF FISHERIES.

(1)

สารบัญ

สารบัญ	หน้า
สารบัญตราสาร	(1)
สารบัญภาพ	(2)
คำนำ	(3)
วัสดุประสงค์	1
ผลการศึกษาจากเอกสาร	2
อุปกรณ์และวิธีการดำเนินการ	2
ผลการศึกษา	4
สรุปและวิจารณ์ผลการศึกษา	5
ข้อเสนอแนะ	29
เอกสารอ้างอิง	31
	32

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงอัตราส่วนปลารายเพศผู้และเพศเมียในธรรมชาติ	7
2	แสดงความถี่พบช่วงระหว่างความยาวและน้ำหนักตัวปลาที่ความดกได้	11
3	แสดงระยะเจริญพันธุ์ของปลารายเพศเมียในขนาดความยาวและน้ำหนักต่างกัน	16
4	แสดงระยะเจริญพันธุ์ของปลารายเพศผู้ในขนาดความยาวและน้ำหนักต่างกัน	20
5	แสดงค่า gonosomatic index ของปลารายเพศเมีย	24
6	แสดงค่า gonosomatic index ของปลารายเพศผู้	25
7	แสดงอัตราส่วนของน้ำและปริมาณน้ำฝน ปี 2536	27

สารบัญภาพ

ภาคที่	หน้า
1 ความสัมพันธ์ระหว่างความยาวและน้ำหนักของปลากรายเพศผู้	8
2 ความสัมพันธ์ระหว่างความยาวและน้ำหนักของปลากรายเพศเมีย	8
3 ความสัมพันธ์ระหว่างความยาวและน้ำหนักของปลากรายเพศผู้และเพศเมีย	9
4 ความสัมพันธ์ระหว่างความดกของไข่ (F) และความยาวตัว (L)	12
5 ความสัมพันธ์ระหว่างความดกของไข่ (F) และน้ำหนักตัวปลา (W) ของปลากรายเพศเมีย	12
6 แสดงการพัฒนาของ Gonad และลำไส้ปลากลาย	19
7 แสดงลักษณะการพัฒนาการซึ่งต่าง ๆ ของไข่ปลากลายฯ	21
8 แสดงขั้นตอนการพัฒนาการซึ่งอ่อนเพี้ยปลากลายฯ	22
9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า G.S.I. และเดือนของปลากรายเพศเมีย	26
10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า G.S.I. และเดือนของปลากรายเพศผู้	26
11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า G.S.I. ของปลากรายเพศเมียและปริมาณไข่	28
12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า G.S.I. ของปลากรายเพศผู้และปริมาณไข่	28

บทคัดย่อ

จากการศึกษาที่ว่ามีประชากรมากในแม่น้ำเจ้าพระยา จึงเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญมาก ผลการศึกษาพบว่าเพศเมียต่อเพศผู้เป็น 3 ตัวเมียต่อตัวผู้ เพศ比例 = 1:1 มีส่วนความสัมพันธ์ระหว่างความยาวและน้ำหนักทั่วไปของสัตว์น้ำชนิดนี้ คือ $W = 0.845 L^{0.291}$ และ $W = 0.830 L^{0.294}$ ความสัมพันธ์ของการพัฒนาอวัยวะในเดือนตุลาคม - กันยายน มีส่วนความสัมพันธ์ระหว่างความยาวและความกว้างของรากฟันคือ $F = 4 \times 10^{-7} L^{5.241}$ และ $F = 0.031 W^{1.143}$

ABSTRACT

Some Biological Aspects of Spotted Featherback, Notopterus chitala (Hamilton) Spotted Featherback (Notopterus Chitala Hamilton) was collected from the Chao Phraya River to study biology and life history in 1992. It was found in natural as carnivorous fish at sex ratio of 1:1 the relationships between body weight and total lenght were found to be $W = 0.845 L^{0.291}$ and $W = 0.830 L^{0.294}$ fro female and male, respectively. The ovaries and testes development depend on water temperature and rainfall. The spawning season starts from August to September. The fecundities were found to be linear relationship with total length and body weight in the form of $F = 4 \times 10^{-7} L^{5.241}$ and $F = 0.031 W^{1.143}$.

ชีวประวัติบางประการของปลากราย
Some Biological Aspects of Spotted
featherblack. *Notopterus chitala* (Hamilton)

ค่านิua

ปลากรายเป็นปลาที่น่าจดจำได้ทุกมีความสำคัญทางเศรษฐกิจชนิดหนึ่ง ในอดีตสามารถพนแพร์กระจายอยู่ทั่วไปตามแหล่งน้ำต่าง ๆ ของประเทศไทย เช่นในแม่น้ำเจ้าพระยา 江หัวดพะนังครศรีอุบลฯ อ่างเก็บน้ำเชื่อมชีราลงกรด อังหัวดกาญจนบุรี แต่ในปัจจุบันแม้จะใช้กระแสไฟฟ้าข้อตหาน้ำอ่างเก็บน้ำเชื่อมชีราลงกรด ก็พบได้น้อยมากแทนที่ไม่ได้เลย เช่นเดียวกันในแหล่งน้ำอ้อมกรีฑาแม่น้ำเจ้าพระยา เชตจันท์พะนรนครศรีอุบลฯ ก็พบน้อยมาก ทั้งนี้ เพราะปลาชนิดนี้มีความสามารถล่าเหยื่ออย่างรวดเร็วและมีความต้องการอาหารอย่างต่อเนื่อง ทำให้กำลังผลิตตามธรรมชาติไม่สามารถเพียงพอต่อความต้องการของตลาด มีผลให้ปลาชนิดนี้ถูกนักล่าจับจนอาจสูญพันธุ์ได้ในอนาคต

กรมประมง ได้ทราบถึงความสำคัญและภัยที่กำลังจะเกิดขึ้นกับปลากราย จึงกำหนดให้ปลากลายเป็นปลาชนิดหนึ่งที่อยู่ในโครงการพันพันธุ์บุบลาและสัตว์น้ำจีดของไทย ตามพระราชดำริในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ สมเด็จพระบรมราชินีนาถ ศูภพทนาประมูลน้ำจีดพระราชศรีอุบลฯ ทรงหันถึงความสำคัญของบุษราห์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเกี่ยวกับปลาชนิดนี้ จึงได้ทำการศึกษาข้อมูลประวัติบางประการของปลากราย เพื่อเป็นความรู้พื้นฐานทางชีววิทยาต่างๆ ซึ่งจะได้นำไปประยุกต์ใช้ในการเพาะขยายพันธุ์ให้ได้ปริมาณเพียงพอต่อความต้องการของตลาดและต่อการอนุรักษ์บำรุงพันธุ์ปลากรายให้สามารถดำรงเผ่าพันธุ์ได้ในแหล่งน้ำธรรมชาติต่อไป

ความรู้และข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาครั้งนี้ จะเป็นแนวทางนำไปสู่การค้นคว้าวิจัยทางด้านการเพาะเลี้ยงปลากลายให้ประับความสำคัญ เพื่อแนะนำสิ่งเสริมให้เกษตรกรเลี้ยงปลากลายเป็นอาชีพได้ในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาค่าความสัมพันธ์ระหว่างความยาวและน้ำหนักตัวของปลาทั้งสองเพศ (length and weight relationship)
2. ศึกษาความแตกต่างระหว่างเพศ อัตราณและอัตราส่วนเพศ (sex ratio)
3. ศึกษาชีวประวัติบางประการของปลากราย เช่น อาหารและนิสัยการกินอาหาร
4. ความสัมพันธ์ระหว่างความยาว และน้ำหนักปลาต่อความดกของไข่
5. ศึกษาการพัฒนาของอวัยวะสืบพันธุ์ และอัตราค่าความสัมพันธ์ของอวัยวะสืบพันธุ์ (gonadosomatic index)

ผลการศึกษาจากเอกสาร

ไกมุท และคณะ (2522) ได้ทดลองการขูดเพาะเลี้ยงลูกปลากรายโดยทำการเพาะในบ่อคืนตั้งแต่เดือนเมษายน - มิถุนายน พบร้า เมื่อแปลงลาร่างใช้ตีดกับหลังไม้แล้ว ได้ทำการใช้เลือยเลือยน้ำให้ริเวณเหนือไข่ที่ติดกับหลังประมาณครึ่งฟันแล้วนำไข่ที่ติดกับหลังในพักในตู้กระจก พบร้าใช้ปลาเม็ดขนาด 0.3 - 0.4 ซม. มีสีขาวใสและเข้มขึ้นเรื่อยๆ ตามอายุของไข่ เมื่อบาрабางใช้ได้ 4 - 5 วัน ไข่จะเริ่มพอกเป็นตัวไว้รับระยะเวลา 5 วัน ใช้จึงพอกออกเป็นตัวหัวนม และยังคงเกะกะติดอยู่กับหลัง หลังจากนี้ประมาณ 5 - 6 วัน จะเริ่มหลุดออกจากหลังไปรวมกันเป็น群กรุกซึ่มกันตู้กระจก ลูกปลาที่ได้ออกมาใหม่ๆ มีความยาวประมาณ 1.3 ซม. ถูกอาหารระบายน้ำอ่อนโยน 5 - 6 วันทำการอนุบาลต่อโดยให้ไว้ระดับ สลับกับกุ้งผอยบด ลูกปลาจะเริ่มแตกกลุ่มว่ายน้ำขึ้นเมื่อวันที่ 5 เดือน เมื่อคลอกปลาอายุได้ 10 วัน จะเริ่มนึ่งคุปาระสีดำบริเวณส่วนตัวและ ศรีษะส่วนต่างๆ อายุได้ 25 วัน จะเริ่มน้ำลายจาก ชาวยาน้ำตัว ได้ย่อยจะปรากฏจากส่วนหัวไปทางเมื่ออายุประมาณ 1 เดือน จะมีลายขาว 9 - 10 ลาย ขนาดลูกปลาภายนอกจะมีความยาวเฉลี่ย 3.8 ซม. น้ำหนักเฉลี่ย 0.63 กรัม จึงห่อลงเลี้ยงในบ่อคืนโดยให้อาหารผสมเมล็ดบาร์บีน 30% พบร้าในช่วงระยะเวลา 1-3 เดือน ปรากฎว่าลูกปลากรายเจริญเติบโตเร็วมาก คือเดือนที่ 2 น้ำหนักตัวเฉลี่ย 11.55 ซม. เริ่นปรากฎด้วยลูกปลากรายเจริญเติบโตเร็วมาก คือเดือนที่ 2 น้ำหนักตัวเฉลี่ย 11.55 ซม. เริ่นปรากฎด้วยลูกปลาเม็ดขนาด 10 ซม. ลูกปลาเม็ดขนาด 11 ซม. ขึ้นไป ลายบนลำตัว

จะหายหมดและจะบรรลุสีดำชัดเจนจะพบริเวณรอยต่อ 6-8 จุด ในเดือนที่ 3 น้ำหนักตัวเฉลี่ยจะเพิ่มเป็น 3 เท่าของเดือนที่ 2 (จาก 10.17 กรัม เป็น 38.8 กรัม) และมีความยาวเฉลี่ย 17.2 ซม. ซึ่งแสดงว่าปลากรายในระยะนี้เลี้ยงง่าย ให้เร็ว แต่การทดลองครั้งนี้ ยังไม่สำเร็จตามเป้าหมาย คือจะเลี้ยงให้เป็นขนาดตลาด

วันเดียว (2528) กล่าวว่า ปลากรายมีลักษณะลำตัวบาง แบนหางมาก และยาวเรียวไปทางส่วนหางคล้ายใบเบ็ด ส่วนหัวมีขนาดเล็กและแยกจากลำตัวเห็นชัดเจน รอยเว้าบริเวณด้านบนมีมากกว่าบลากานิดอื่นๆ ในส่วนหัวก้นน้ำ ปากค่อนข้างกว้าง มุกมากอยู่เบื้องหลังขอบตาออกไปมากถ้าตูบบริเวณหลังร่องลำตัวซึ่งสีน้ำเงินบนเทา ส่วนหัวและส่วนหลังมีสีคล้ำกว่าส่วนห้องเห็นอีกนิดๆ จุดดำขนาดใหญ่ เรียงแน่นไปกับครีบกัน ประมาณ 5-10 จุดในส่วนหัวและส่วนหลัง (ขนาดไม่เกิน 8-9 ซม.) จะมีแถบสีดำพาดช่วงลำตัวประมาณ 10-15 แกน และແບບเหล่านี้จะหายไปเมื่อปลาโตขึ้นและมีจุดเกิดขึ้นเป็นเกล็ดสีขาวขนาดเล็กและอ่อน ครีบต่างๆ ทุกครีบเป็นพันครีบอ่อนหักหมัดวินกัน สวยงามและติดต่อกับครีบทางเบื้องอันเดียวกัน มีก้านครีบประมาณ 110-135 อัน ครีบหลังเล็กมีก้านครีบที่ยาว 8-9 อัน ตั้งอยู่ประมาณกึ่งกลางหลังลักษณะคล้ายชนวนเสียงอุ่นๆ ครีบก้านครีบอ่อนหักหมัดวินกัน 15-16 อัน ครีบท้องมีก้านครีบ 6 อัน บริเวณสันท้องของเหตุการณ์คล้ายพันเสื่อ 2 แก้ว จ้านะประมาณ 37-45 คู่ ปลากรายจะวางไข่ติดกันต่อไม่หรือก้อนพันในน้ำ หลังจากการไข่แล้วปลากลายตัวผู้จะทำหน้าที่ดูแลไข่ประมาณ 40 วัน ประมาณ 5,000-10,000 ฟอง อาหารของปลากรายได้แก่ ตัวอ่อน แมลงน้ำ กุ้ง และสูญปลาขนาดเล็กที่อาศัยบริเวณน้ำ

ภาค (2512) รายงานว่า การเจริญเติบโตของปลากรายใน江 ใช้จังหวัดราชบูรณะและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รังไข่รังไข่ 2 รัง จะเปลี่ยนหน้าที่การทำงานจากน้ำที่ใส่ไปยังน้ำที่ใส่ในตัวอย่างที่พบว่าไข่ที่สุก จะพบรอยร่องซึ่งขึ้นชี้ขึ้นอยู่กับสัดส่วนท้อง ส่วนระบบการย่อยอาหารและอื่นๆ จะรวมอยู่ด้านขวา เมื่อแม่ปลาวางไข่เสร็จกับวัสดุให้น้ำ ตัวผู้จะคลายไข่โดยใช้หางในกัดเพื่อให้ออกหิ้น และบีบกันไข่ให้แตกจนแตกติดไข่ รวมถึงการซับไอลีศครูที่จะมาทำอันตรายไข่ด้วย ไข่ปลากรายที่ได้รับการผสมจะมีสีเหลืองอ่อนใส มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 3.0 ม.ม และพักออกเป็นตัวในเวลา 6 วัน 17 ชั่วโมง 4 อุณหภูมิเฉลี่ย 26 องศาเซลเซียล

อุปกรณ์และวิธีค่า เป็นงาน

ในการดำเนินงานรวมพื้นเมืองที่ปลูกราย เพื่อใช้ทำกิจกรรมศึกษาครั้งนี้ ทางการรวมรวมจากบ่อส่องของชาวประมงในเขต อำเภอหนองบัวลำภู จังหวัดหนองคายเรียกชื่อยา ทุกๆ เดือน หลังจากการรวมรวมแล้ว

1. นำปลากรายซึ่งขนาดไม่มากกว่าเดือน นับน้ำหนัก. เป็นกิจกรรมความพยายามจากหัวใจนักวิชาชีวภาพ (Total Length) เป็นเหตุให้ทราบ เกี่ยวน้ำหนักไปเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความยาวและน้ำหนักทั่วไปคลังส่องเดือน (Length and weight relationship) ตามวิธีการของ Rounsefell and Everhart (1953)
2. ทำการตรวจสอบเพศโดยการผ่ากระดูกหรือวิทยากายในช่องท้อง เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างเพศและอัตราส่วนเพศ (Sex Ratio) ตามวิธีการของ Snedecor and Cochran (1973)
3. ทำการผ่าศึกษาภายในกระเพาะ เพื่อตรวจสอบอาหาร และมีสัญการกินอาหาร Langer (1970)
4. นำไข่ปลาซึ่งมีน้ำหนักและตรวจนับจำนวนไข่ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของปลา และความดกของไข่ Siddiqui (1976) และค่าน้ำหนักค่า

น้ำหนักตัวร้อยละสิบเปอร์เซนต์

G.S.I. = _____ X 100

น้ำหนักตัวปลา - น้ำหนักตัวร้อยละสิบเปอร์เซนต์

ตามวิธีของ Benfey and Sutterlin (1984) S.

5. นำไปใช้และอัพ adenylate kinase ในสารละลายเพื่อมาติ้น 10% โดยไฟฟ้ามีปริมาณ 20 เท่าของเม็ดเมื่อต้องนับอยู่ในม่ายาอย่างน้อย 24 ชั่วโมง จากนั้นจะนำไปดำเนินการต่อไป ของการศึกษาทางเคมีเมื่อเทียบกับมาตรฐาน Humason (1979) เพื่อใช้ศึกษาการพัฒนาการของอวัยวะสิบเปอร์เซนต์

ผลการศึกษา

5

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความพยายามและป้าหมักของปลาทั้งสองเพศ ในการศึกษาโดยใช้สูตร
ของ **Robertson และ Oberhardt (1953)** ชี้ผลต่อกลางความสัมพันธ์ระหว่างความพยายามและป้าหมัก
ของปลาในรูปสี่เหลี่ยมกรากาสิ่งคือ

$$W = aL^b$$

หรือในรูปของ $\log W = \log a + b \log L$ ซึ่งเป็นสมการเส้นตรง

โดย W = ป้าหมักเป็นกรัม

L = ความยาวเป็นเซนติเมตร

a และ b = ค่าคงที่

จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพยายามและป้าหมักปลากราย เพศเมีย จำนวน 45
ตัว (ภาคที่ 2)

$$\text{ค่าเท่ากับ } W = 0.845 L^{0.291}$$

$$\text{หรือ } \log W = 0.073 + 0.291 \log L$$

สัมประสิทธิ์ของความสัมพันธ์ (r) = 0.959 ($P < 0.01$)

แสดงว่ามีเกณฑ์ความพยายามและป้าหมักที่มีความสัมพันธ์กันอย่างสูงในรูปของสมการยกกาลังทั้ง
สองค่าได้ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างความพยายามและป้าหมักปลากราย เพศผู้ จำนวน 30 ตัว (ภาคที่ 1)

$$\text{ค่าเท่ากับ } W = 0.830 L^{0.294}$$

$$\text{หรือ } \log W = -0.081 + 0.294 \log L$$

สัมประสิทธิ์ของความสัมพันธ์ (r) = 0.966 ($P < 0.01$)

แสดงว่ามีเกณฑ์ความพยายาม และ ป้าหมักที่มีความสัมพันธ์กันอย่างสูงในรูปของสมการยกกาลัง ทั้งสอง
ค่าได้ดังนี้ เมื่อนำค่าที่ได้มาของป้าหมักและความพยายามปลากราย เพศเมียและ เพศผู้ มาขบวน
(ภาคที่ 3) แสดงว่ามีเกณฑ์ความพยายามเท่ากัน ปลกรายเพศ (เมียจะมีป้าหมักมากกว่าปลกราย
เพศผู้) แสดง

2. ความแตกต่างระหว่างเพศและภาระส่วนเพศ

สถิติจะบูรณาการภายนอกโดยที่ว่าเป็นภาระเพศ จะมีความหมายด้านและความกว้างแผ่น
กว่าภาระเพศเมีย ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าภาระเพศผู้เสียภาระเพศเมีย หากใช้เกตุ
ที่อยู่จะสืบพันธุ์มีความแตกต่างกันดังนี้ ภาระเพศเมียที่บีบอัดมากถึงขีดจำกัด เช่น
สามัญปลาระดับรุ่นพ่อเพศเมืองบุณฑ์มีภาระส่วนเพศ

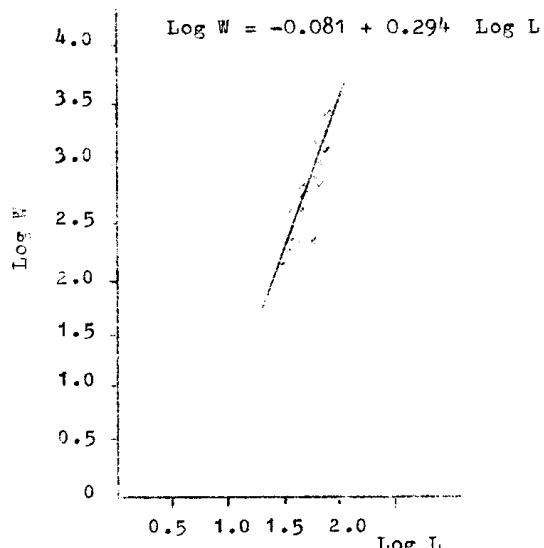
จากการศึกษาอัตราส่วนระหว่างภาระเพศผู้ และ เพศเมียในช่วงความกว้าง 20-100
จำนวนทั้งสิ้น 75 ตัว (ตารางที่ 1) ที่สูงขึ้นมาศึกษาในทุกเดือน ซึ่งผลในช่วงความกว้าง 30 – 40
ซม. พบเพศผู้มากกว่าเพศเมีย แต่เมื่อทดสอบส่วนรวมให้สมมุติฐาน (null hypothesis) ว่า
จำนวนปลาระดับผู้มาของเพศเมีย บราคดูว่า χ^2 -square = 3.00 เมื่อสืบพันธุ์ได้จาก
ตาราง χ^2 -square ที่มีความเชื่อมั่น 95% = 3.84 และที่ 99% = 6.63 ตัว (degree of
freedom 2-1 = 1) ค่าที่คำนวณได้มีอยู่ก้าวค้าที่เบ็ดจากตาราง แสดงว่าอัตราส่วนเพศปลาระดับ
ผู้สู่จากการรวมครั้งนี้เท่ากัน

ตารางที่ 1 แสดงอัตราส่วนปลาการายเพศผู้และเพศเมียในธรรมชาติ

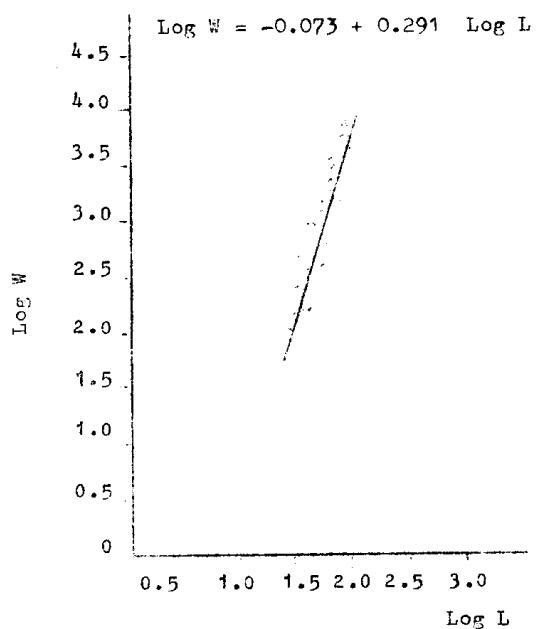
ช่วงความยาว ตัว (ซม.)	จำนวนตัว		รวม	ค่าที่คาด ว่าจะได้	อัตราส่วน เพศผู้/เพศเมีย	χ^2	Ho
	เพศผู้	เพศเมีย					
20 - 30	1	3	4	2	0.33 : 1	1.00	ACCEPT
30 - 40	11	9	20	10	1.22 : 1	0.20	"
40 - 50	10	11	21	10.50	0.90 : 1	0.04	"
50 - 60	5	12	17	8.50	0.42 : 1	2.88	"
60 - 70	2	3	5	2.5	0.67 : 1	0.20	"
70 - 80	-	3	3	1.5	-	3.00	"
80 - 90	1	2	3	1.5	0.50 : 1	0.32	"
90 - 100	-	2	2	1	-	2.00	"
รวม	30	45	75	37.50	0.67 : 1	3.00	1 : 1

3. อาหารและนิสัยการกินอาหาร

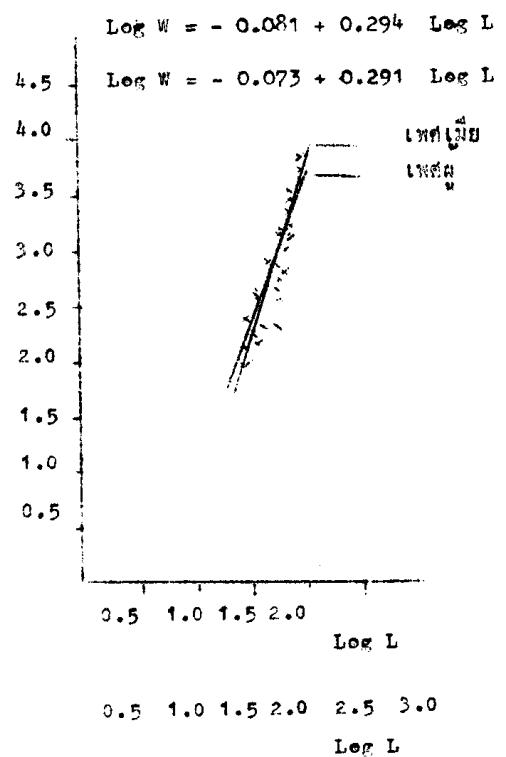
จากการผ่าตัดและตรวจกระเพาะลำไส้ของบุคลากราย พบร้า กระเพาะบุคลากรายนี้ ถูกหดคล้ายถุงเก็บกุม มีขนาดใหญ่กว่าลำไส้ (ความกว้าง) ประมาณ 2 - 3 เท่า แต่ลึกกว่าลำไส้ เพราะลำไส้มีความยาวมากกว่ากระเพาะประมาณ 2 - 3 เท่า เช่นกันลำไส้แยกออกเป็น 3 ส่วน แต่ละส่วนมีส่วนต้นรวมกัน แต่ปลายแยกเป็นอิสระตอกันคล้ายรูมือ ความยาวลำไส้แต่ละเส้นมีความยาวไม่เท่ากัน เช่น เส้นที่ลึกลงสุดยาว 4 เซนติเมตร เส้นกลางยาว 6.5 เซนติเมตร ส่วนเส้นที่ขึ้นมาที่สุดยาว 13 เซนติเมตร ซึ่งลำไส้ทั้ง 3 เส้นนี้ จะชดเป็นวงติดกันอยู่บนกระเพาะอาหาร *(ภาพที่ 6 ลำดับที่ 6 และ 7) ภายในกระเพาะอาหารจะพบเศษถังขยะ เกล็คปลา กุ้งผอย ซึ่งมีปริมาณเกือบครึ่งกระเพาะและให้เห็นอย่างชัดเจนได้ว่าบุคลากรายจัดเป็นมะนาวบุคลากราดเนื้อ

ภาพที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างความยาวและน้ำหนักของปลากรายເພື່ອ

ภาพที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างความยาวและน้ำหนักของปลากรายເພື່ອເນື້ອ

ภาพที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าของวาระและจำนวนกษังของปลากรายเพศญี่และเพศเมีย

4. ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของปลาต่อความดกของไข่

นำตัวอย่างปลาสด จำนวน 8 ตัว ที่เมืองน้ำหนักและน้ำหนักต่างกัน ซึ่งน้ำหนักและวัดความยาวผ้าตัดเอกสาร ไว้มาซึ่งน้ำหนักพร้อมทั้งน้ำหนักจำนวนไข่ทั้งหมด (ACTUAL COUNT) แล้วนำมาหาความสัมพันธ์ระหว่างความยาวและน้ำหนักต่อจำนวนของไข่ ตามวิธีการของ SIDDIQUI และคณะ (1976) ซึ่งขออภัยความสัมพันธ์ว่าอยู่ในรูปของสมการยกกำลังดื้อ

$$\begin{aligned} F &= aL^b \\ \text{เช่นในรูปสมการลอกการเขียนเป็น} \quad \log F &= a + b \log L \\ F &= aW^b \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{เช่นในรูปสมการลอกการเขียนเป็น} \quad \log F &= a + b \log W \\ \text{โดย } F &= \text{ความดกของไข่} \quad L = \text{ความยาวตัวปลา} \\ W &= \text{n้ำหนักตัวปลา} \quad a, b = \text{ค่าคงที่} \end{aligned}$$

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความยาวและน้ำหนักปลาต่อความดกของไข่บ่อจำนวน 8 ตัว (ตารางที่ 2) พบว่าปลาที่นำมาศึกษามีความยาวเฉลี่ย 73.88 ซม. น้ำหนักเฉลี่ย 3677.50 กรัม มีปริมาณไข่เฉลี่ยประมาณ 3942 พอง ในปลาขนาดเล็กที่สุดในกลุ่ม ซึ่งมีความยาว 56 ซม. และน้ำหนัก 1300 กรัม มีจำนวนไข่ต่ำสุด 1170 พอง และในปลาขนาดใหญ่ที่สุด ยาว 90.50 ซม. และน้ำหนัก 7000 กรัม มีปริมาณไข่มากที่สุด 6415 พอง เมื่อนำมาหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างความดกของไข่ (F) และความยาวตัวปลา (L) (ภาพที่ 4) พบว่ามีความสัมพันธ์ดังนี้

$$F = 4 \times 10^{-7} \cdot L^{5.241}$$

$$\text{Log } F = -6.347 + 5.241 \text{ Log } L$$

$$r = 0.929 \quad (p < 0.01)$$

แสดงให้เห็นว่าความดกของไข่มีความสัมพันธ์อย่างสูงกับความยาวตัวในรูปสมการยกกำลังดังสมการที่ได้จริง

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างความดกของไข่ (F) และน้ำหนักตัวปลา (W) (ภาพที่ 5)
พบว่ามีความสัมพันธ์ ดังนี้

$$F = 0.031 W^{-4.13}$$

$$F = -1.503 + 1.413 \log W$$

$$r^2 = 0.946 \quad (p < 0.01)$$

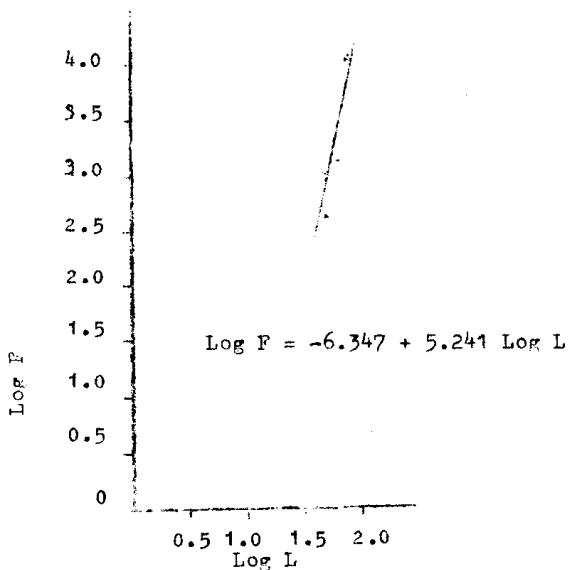
แสดงให้เห็นว่าความดกของไข่มีความสัมพันธ์อย่างสูงกับน้ำหนักตัวปลาในรูปสมการยกกำลัง
ดังสมการที่ได้จริง

ตารางที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความยาวและน้ำหนักตัวปลา กับความดกของไข่

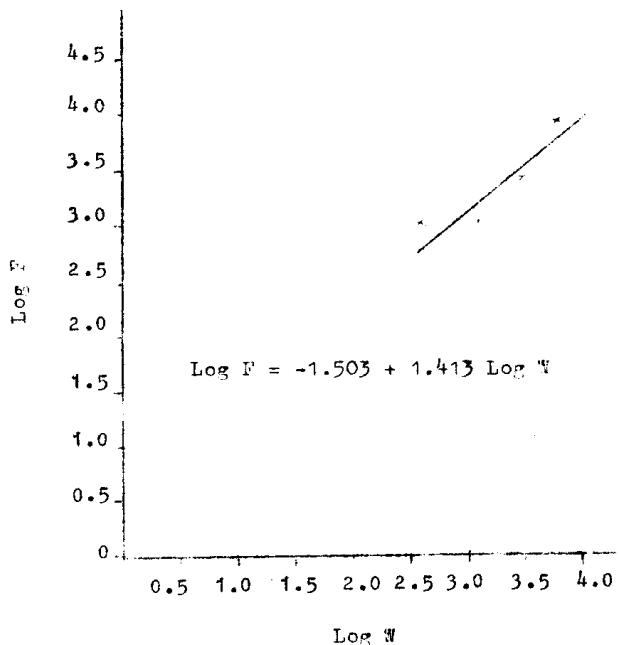
ลำดับที่	ความยาว (ซม.)	น.น. (กรัม)	น.น. รังไข่ (กรัม)	จำนวนไข่(ฟอง)
1.	76	3.450	66.6298	2,618.55
2.	65	1.920	30.2350	1,427
3.	86.5	6.000	220.000	11,293
4.	57	1.150	10.686	416
5.	86	6.000	118.000	5,546
6.	74	2.600	52.000	2,652
7.	90.5	7.000	132.000	6,415
8.	56	1.300	30.000	1,170
เฉลี่ย	73.88	3.677.5	82.444	3,942

5. การพัฒนาการของอวัยวะสืบพันธุ์

นำตัวอย่างปลากรายมาทำการผ่าตัดตรวจสอบการพัฒนาของอวัยวะสืบพันธุ์ในแมตระเตือน
และนำข้อมูลมาทำการศึกษาตามทัวร์ช้อต่อไปนี้

ภาพที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างความคงของไข่ (F) และความยาว (L) ของปลากรายເນື້ອ

ภาพที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างความคงของไข่ (F) และน้ำหนักตัวปลา (W) ของปลากรายເນື້ອ

5.1 การพัฒนาการของไข่และถุงน้ำเสื้อ

โดยนำเอาอวัยวะสืบพันธุ์ของปลากราย คงในสารละลายฟอร์มาลิน 10% ໄโดยให้น้ำยาปริมาณ 20 เท่าของเนื้อเยื่อคือองค์ประกอบแข็งไนโตรอย่างน้อย 24 ชั่วโมงจากนั้นจึงนำมาผ่านขั้นตอนต่อไป ของการศึกษาทางเนื้อเยื่อ เพื่อทำเป็นสไลด์ โดยใช้เครื่องมือ AUTOMATIC TISSUE PROCESSOR ตามมาตรฐานของ HUMASON (1979) ย้อมเนื้อเยื่อด้วยสี HEMATOXYLIN และ EOSIN นำสไลด์ที่ผ่านวิธีการข้างต้นมาทำการศึกษาขั้นตอนการพัฒนาของอวัยวะเพศคึ่งน้ำ

การพัฒนาของรังไข่ศึกษาตามวิธีของ ROBB(1982) ซึ่งแบ่งการพัฒนาของไข่ของปลาออกเป็นระยะ ดัง

ระยะที่ 1 immature ไข่พัฒนาเด็กกำพร้าตี่ส้มพูจาง ๆ อยู่ร่วบน้ำเป็นกลุ่มและมีเนื้อเยื่อเกี้ยวพันล้อมรอบ มีวัตถุเคลือบผิวน้ำตาลที่อยู่กลางเซล รูปทรงของไข่มีทรงก้อนและเหลี่ยม

ระยะที่ 2 1/4 ripe ไข่ไดรพลาสซิมที่อยู่ใกล้รับนิวเคลียส รวมตัวกันแน่นและข้อมติดสีม่วงมากกว่าไข่ไดรพลาสซิมที่อยู่ร่องนอก

ระยะที่ 3 2/3 ripe ขอบนิวเคลียสไม่เรียบ ไข่แดงที่กำลังพัฒนากระจายอยู่ทั่วไป และเริ่มนิ่งลงว่างແเข้าไปในไข่ไดรพลาสซิม

ระยะที่ 4 3/4 ripe เม็ดไข่แดงมีขนาดใหญ่ขึ้นอยู่กระฉัดกระจายทั่วไปในไข่ไดรพลาสซิม

ระยะที่ 5 ripe นิวเคลียสถูกหุ้มด้วยเยื่อไข่แดงจะเริ่มเกินไป กายในไข่ไดรพลาสซิมเป็นสีขาว ตัวไข่ไม่แดง

ระยะที่ 6 mature กายในไข่ไดรพลาสซิมเต็มไปด้วยเม็ดไข่แดงที่มีขนาดใหญ่ขึ้น นิวเคลียสมีขนาดเล็กลง

ระยะที่ 7 spent ไข่ถูกปล่อยจากรังไข่ ทำให้ follicle ว่างเปล่าพบ germinial cell จำนวนมาก

ส่วนการศึกษาอัตราของการพัฒนาของตุ่นน้ำเชื้อในตัวเมินการตามวิธีของ Hoffman and growth (1980) ซึ่งแบ่งการพัฒนาตุ่นน้ำเชื้อของปลาออกเป็น 4 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 resting ในตุ่นน้ำเชื้อจะพบ seminiferous tubulel ขนาดเล็กมาก นี้ เนื้อเยื่อชั้น เดียว ภายในมี spermatogonia และ primary spermatocyte

ระยะที่ 2 developing ในตุ่นน้ำเชื้อจะพบ seminiferous tubules มีขนาดใหญ่ขึ้น พัฒนาอย่างบ้าบานอย่างเด่น ไม่เฉพาะท่อจะมี primary spermatocyte และ secondary spermatocyte ทุก seminiferous tubulel ขนาดเล็กอยู่ภายในต่อ

ระยะที่ 3 developed ในตุ่นน้ำเชื้อจะมี spermatozoa อุ้ยอัดกันแน่นใน seminiferous tubules เป็นระยะที่พร้อมลิบกันแล้ว

ระยะที่ 4 spent หลังจากปลูกตัวเมินน้ำเชื้อออกไปแล้ว seminiferous tubules จะบุกหัวลง แต่ภายในต่อหน้าจะมี sperm ตัวองอยู่บ้าง

ผลการศึกษาการพัฒนาของรังไข่และตุ่นน้ำเชื้อ ผลการตรวจสอบอวัยวะภายใน พนverb gonad จะเริ่มเจริญขึ้นในช่วงวัยรุ่น ลักษณะคล้ายก้อนร้อนสีขาวเทาจะติดกับผนังช่องท้อง (ภาพที่ 6 ลำดับที่ 1) เมื่อ Gonad เจริญเป็นรังไข่ รังไข่จะลึกเข้าและคล้ายผลมะเพื่อมได้เป็น พุ่ง 2 ฟู (ชั่น รังไข่กล้าที่ไว้เก็บเห็น แต่ละกล้าของรังไข่จะวางทันข้อนกันอยู่ ถ้าเจริญเต็มที่จะประมาณ 9 - 12 ชั่น (ภาพที่ 6 ลำดับที่ 4) แต่หาก Gonad เจริญเป็น testes นั้น testes จะมีลักษณะคล้ายเม็ดถั่วอกหัวใจเป็นส่วนที่ผลิต sperm และมีต่อหน้า sperm คล้ายทางของตัวเมิน (ภาพที่ 6 ลำดับที่ 3) การปล่อย sperm ออกใช้ ปลาการะจะปล่อยออกที่ละห้าง(ฟู) (ภาพที่ 8 ลำดับที่ 6)

ส่วนการตรวจสอบทางเนื้อเยื่อของรังไข่ปลาการะโดยศึกษาจากสไลด์จาก (ภาพที่ 7) พนverb ชั้นตอนการพัฒนาของรังไข่สอดคล้องกับการศึกษาของ robb (1982) และชั้นตอนการพัฒนาของ ตุ่นน้ำเชื้อ (ภาพที่ 8) สอดคล้องกับการศึกษาของ Hoffman and Growth (1980) เช่นกัน ใน การตรวจสอบเจริญพัฒนาของปลากรายเพศเมีย จำนวน 45 ตัวอย่าง (ตารางที่ 3) พนverb

เดือนกุมภาพันธ์ Gonad ปลาการะยังไม่ค่อยเจริญ

(เดือนมีนาคม พนverb ระยะที่ 1 เจริญมากที่สุด ส่วนระยะที่ 2,3,4 พนverb อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกัน ส่วนที่ระยะที่ 5 พนverb ใหญ่กล้า จำนวน 3 ตัว ซึ่งมีความยาวระหว่าง 58 - 90 มม. และหนัก 1,800-8,000 กก/m²

เดือนเมษายน พบใช้ระยะที่ 1 บริมาณมากในแม่ปลาเกือบทุกตัวโดยแม่ปลา มีความยาวระหว่าง 33-57 ซม. และน้ำหนัก 190-1,150 กรัม ส่วนในระยะที่ 3,4 พบในปริมาณน้อย

เดือนพฤษภาคม พบใช้ในแม่ปลาบางตัวจากแม่ปลาที่มีความยาวระหว่าง 26-45 ซม. และน้ำหนัก 110-620 กรัม

เดือนพฤษภาคม พบใช้ในระยะที่ 1 และ 2 บริมาณมากในแม่ปลาเกือบทุกตัว ส่วนในระยะที่ 3 และ 4 พบมีปัจจัยในแม่ปลาที่มีความยาวระหว่าง 46-54.5 ซม. และน้ำหนัก 430-700 กรัม

เดือนกรกฎาคม พบใช้ในระยะที่ 4 และ 5 บริมาณมากพอสมควรในแม่ปลาที่มีความยาวระหว่าง 25.5-86 ซม. และน้ำหนัก 260-6,000 กรัม

เดือนธันวาคม พบใช้ในระยะที่ 1,2,3,4 และ 5 ในปริมาณมากเกือบทุกตัวในแม่ปลาที่มีความยาวระหว่าง 56-90.5 ซม. และน้ำหนัก 1,300-7,000 กรัม

อัฟชิ่ง จากการศึกษาระยะเจริญพัฒนาในปลาเพ็คผู้ จำนวน 30 ตัวอย่าง ในบางเดือน (ตารางที่ 4) พบว่า

เดือนกุมภาพันธ์และมีนาคม ยังไม่พบการเจริญของ Gonad ในปลากรายเหงี้ย

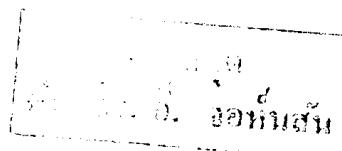
เดือนเมษายน พบขึ้นต่อการพัฒนาการของอัณฑะปลากรายอยู่ในระหว่างพับใช้ จะสังเกตุเห็นท่อ seminiferous tubules มีขนาดเล็กภายในที่ primary spermatocyte (ภาพที่ 8 ลำดับที่ 1) ในปลากรายที่มีความยาวระหว่าง 38-68 ซม. และน้ำหนัก 400-2,600 กรัม

เดือนพฤษภาคม พบอัณฑะในระยะพับ และระยะพัฒนา เห็นท่อ seminiferous tubules ที่ขยายตัวเป็นรูปหัวใจ ที่น้ำหนัก 216 กรัม (ภาพที่ 8 ลำดับที่ 2)

เดือนเมษายน (รุ่นพบการเจริญของอัณฑะในระยะพร้อมลีบพัพน้ำ) sperm อัตถะเห็นในอัณฑะ (ภาพที่ 8 ลำดับที่ 3) ในปลาที่มีความยาว 55 ซม. น้ำหนัก 765 กรัม

เดือนกรกฎาคม พบการเจริญของอัณฑะในระยะพร้อมลีบพัพน้ำทั้ง ๆ ที่บกมีขนาดเล็กความยาวระหว่าง 30-30.4 ซม. น้ำหนัก 167-170 กรัม

เดือนลิงหาด พบการเจริญของอัณฑะในระยะต่าง ๆ ทั้งในระยะพร้อมลีบพัพน้ำทั้งน้ำ เชื้อชาบงส่วนมากเป็นลักษณะไข่หิน ลักษณะไข่หินที่ตัวลง แต่ยังพบ sperm จำนวนมากและเมื่อน้ำเชื้อถูกปล่อยออกไปมากพบเชื้อตัวเมียของอัณฑะจะบุบลง (ภาพที่ 8 ลำดับที่ 4 และ 5)

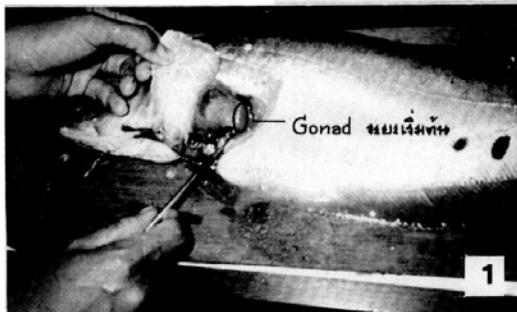
ตารางที่ 3 แสดงระดับเจริญพัฒนาของปลากรายเพศเมียในขนาดความยาวและน้ำหนักต่างกัน

ระยะเวลา	ความยาว (ซม.)	น้ำหนัก (กรัม)	ระดับเจริญพัฒนา					
			1	2	3	4	5	6
กุมภาพันธ์	40.5	440	-	-	-	-	-	-
	37	440	-	-	-	-	-	-
	41	640	-	-	-	-	-	-
	44	660	-	-	-	-	-	-
	43.5	700	-	-	-	-	-	-
	44	680	-	-	-	-	-	-
	41.5	620	-	-	-	-	-	-
	42	500	-	-	***	**	-	-
มีนาคม	90.4	8,000	***	**	**	*	*	-
	77.3	4,500	**	*	**	***	*	-
	64	2,200	**	***	*	***	-	-
	58	1,800	***	*	***	**	*	-
	51	1,000	***	*	**	***	-	-

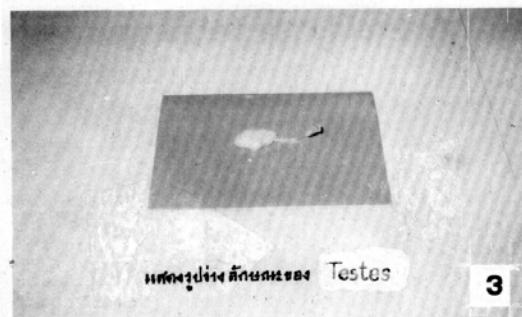
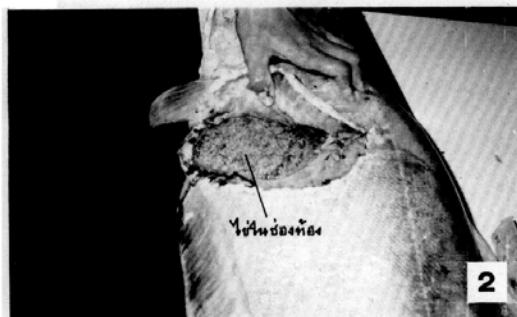
ระยะเวลา	ความยาว (ซม.)	น้ำหนัก (กรัม)	ระยะเจริญพันธุ์					
			1	2	3	4	5	6
มีนาคม	49	1,000	***	***	**	**	-	-
	38.7	600	***	*	*	**	-	-
	61	1,600	***	**	*	*	-	-
	57	1,600	-	-	-	-	-	-
	56	1,000	-	-	-	-	-	-
เมษายน	33	190	***	***	*	**	-	-
	57	1,150	***	***	*	*	-	-
	35.8	240	***	**	*	*	-	-
	34	240	***	**	*	*	-	-
	52	820	***	*	*	*	-	-
	35.3	245	***	**	*	-	-	-
	50.8	860	***	**	*	-	-	-
พฤษภาคม	26	110	-	-	-	-	-	-
	32.2	212	-	-	-	-	-	-
	32	194	-	-	-	-	-	-
	29.5	161	***	**	**	-	-	-
	45	620	***	**	*	-	-	-

ระยะเวลา	ความยาว (มม.)	น้ำหนัก (กรัม)	ระยะเวลาเจริญเติบโต					
			1	2	3	4	5	6
มิถุนายน	50.3	625	***	***	*	-	-	-
	46	535	***	**	*	***	-	-
	49.3	700	***	***	**	*	-	-
	54.5	430	***	***	*	**	-	-
	51.5	500	***	**	-	-	-	-
กรกฎาคม	86	6,000	***	**	**	***	-	-
	57	1,150	***	**	**	***	-	-
	65	1,920	**	*	*	***	**	-
	76	3,450	*	*	**	**	***	-
	25.5	260	***	-	-	-	-	-
สิงหาคม	76	2,600	*	*	*	***	-	-
	56	1,300	*	*	*	***	***	-
	86	6,000	***	***	***	-	-	-
	90.5	7,000	**	***	***	*	*	-
	58.4	1,600	***	*	*	*	**	-

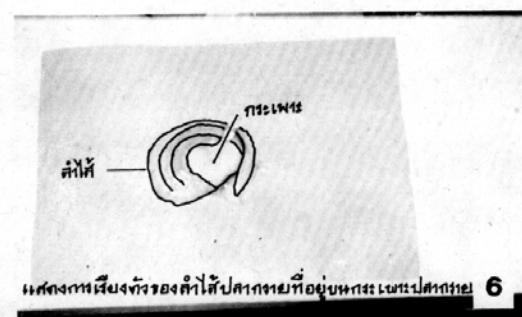
*** มีจำนวนมาก ** มีจำนวนปานกลาง * มีจำนวนน้อย - ไม่พบ

ลำดับที่ 1 แสดงตำแหน่งของ Gonad ปลากรายในระยะที่ยังไม่พัฒนา
ลำดับที่ 2 แสดงร่องไข่ในช่องท้องปลากราย
ลำดับที่ 3 แสดงรูป่างสักขนาดของ Testes
ลำดับที่ 4 แสดงร่องไข่ปลากรายที่ขันกับน้ำคล้ายลิบเมือง
ลำดับที่ 5 แสดงร่องไข่ปลากรายที่แม่ปลาวางติดกับต่อไป

ภาพที่ 6 แสดงการพัฒนาของ Gonad และลำไส้ปลากราย

แสดงการเจริญเติบโตของลำไส้ปลากรายที่อยู่บนกระเบนปลากราย

ลำดับที่ 6 แสดงการเจริญเติบโตของลำไส้ปลากราย

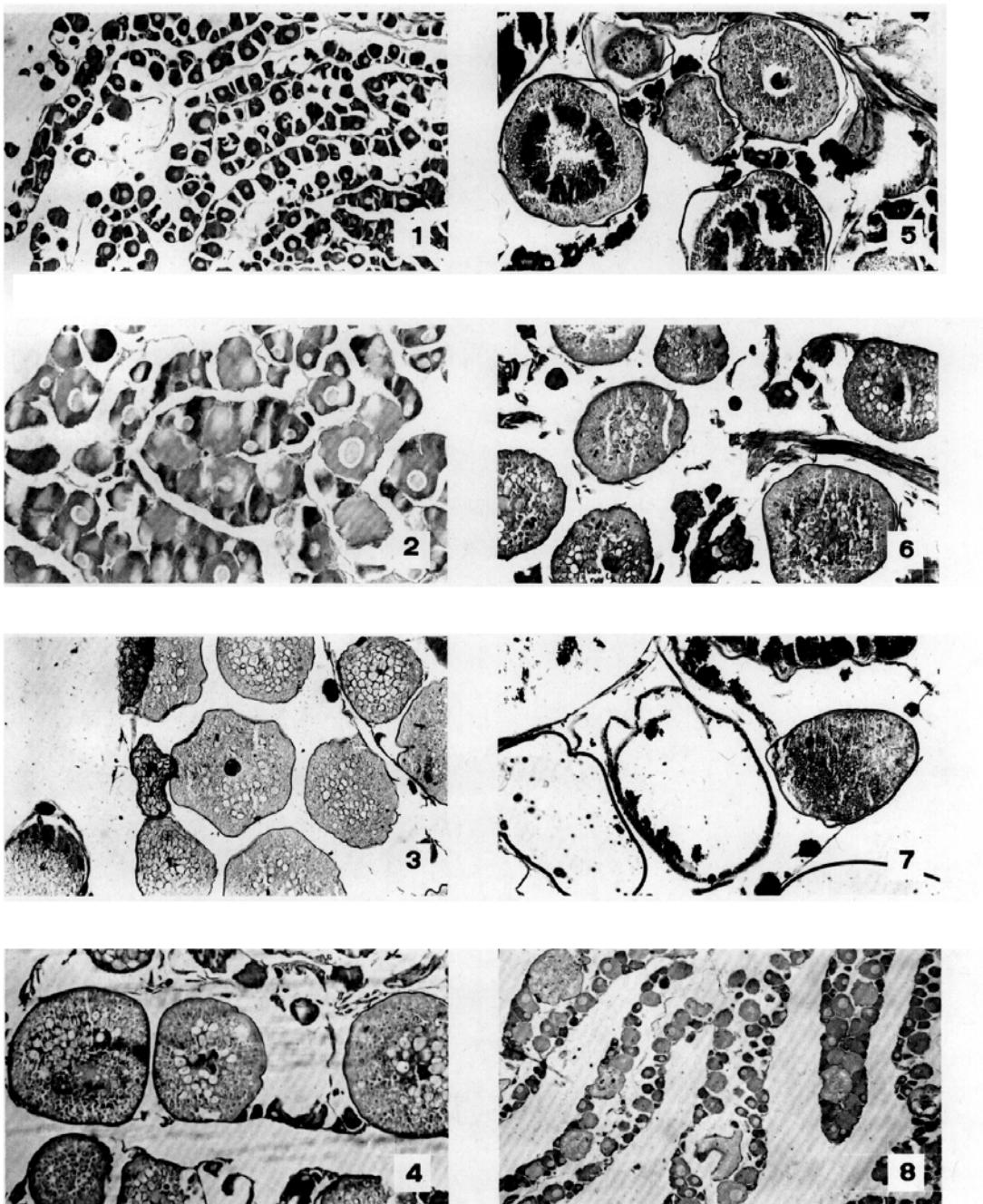

ลำดับที่ 7 แสดงภาพล่าสุดในช่วงห้องปลากราย

ตารางที่ 4 แสดงร้อยละเจริญพันธุ์ของปลากรายเพศผู้ในขนาดความยาวและน้ำหนักต่างกัน

ระยะเวลา	ความยาว (ซม.)	น้ำหนัก (กรัม)	ร้อยละเจริญพันธุ์				หมายเหตุ
			1	2	3	4	
กุมภาพันธ์	-	-	-	-	-	-	testis มี
มีนาคม	-	-	-	-	-	-	ขนาดเล็กมาก
เมษายน	68	2,600	***	-	-	-	ปลาผิ้งเดิบโต
	58	1,300	***	-	-	-	ไข่ถึงวัยเจริญ
	55.5	850	-	-	-	-	พันธุ์
	48	510	**	-	-	-	
	49.4	800	***	-	-	-	
	38	400	***	-	-	-	
พฤษภาคม	33.5	216	*** **	*	-	-	
มิถุนายน	55	765	**	**	**	-	
กรกฎาคม	30	167	**	**	***	-	
สิงหาคม	60	1,400	**	**	***	**	
	45	410	-	-	-	-	

*** มีจำนวนมาก ** มีจำนวนปานกลาง * มีจำนวนน้อย - ไม่พบ

ภาพที่ 7 แสดงลักษณะตามพัฒนาการขั้นต่าง ๆ ของไข่ปลากราย โดยการศึกษาทางเนื้อเยื่ออวัยวะของ ovary

ลำดับที่ 1 nucleus มีขนาดใหญ่

ลำดับที่ 2 cytoplasm ติดตื้นมากกว่า nucleus

ลำดับที่ 3 vacuole เริ่มแห้งเข้าไปใน cytoplasm

ลำดับที่ 4 ไข่เป็นเหลี่ยม cytoplasm หักจากลง

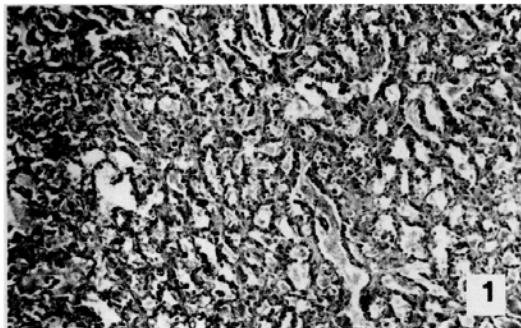
ลำดับที่ 5 cytoplasm เต็มไปด้วยเม็ดไข่แดง

ลำดับที่ 6 cytoplasm เต็มไปด้วยเม็ดไข่แดง

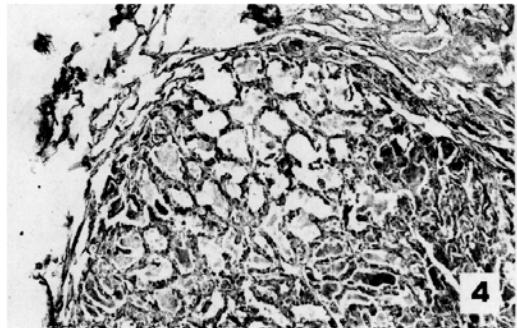
หุ้มรอบเก็บเม็ด nucleus

ลำดับที่ 7 ไข่ถูกปล่อยออกไปทำให้ folicle ว่างเปล่า

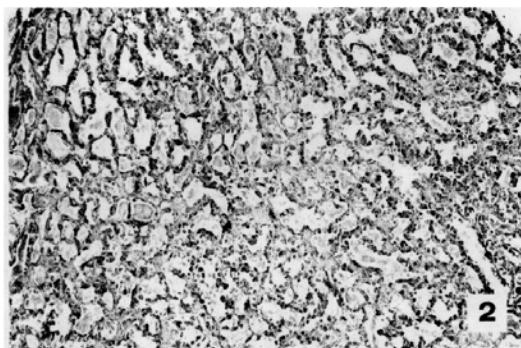
ลำดับที่ 8 ไข่ของปลากรายเจริญออกเป็นเกลือบ ๆ คล้ายผลมะเพ่อง
(เรียงกับช้อนกันในช่องท้อง)

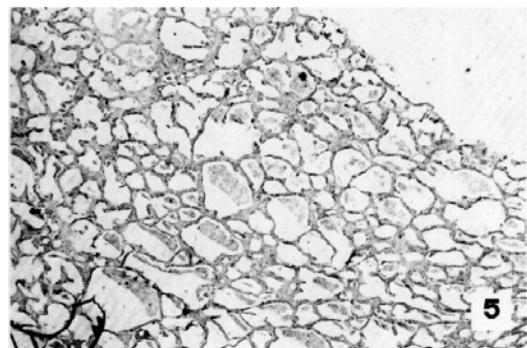
1

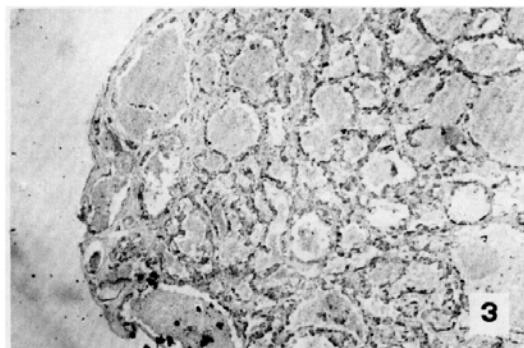
4

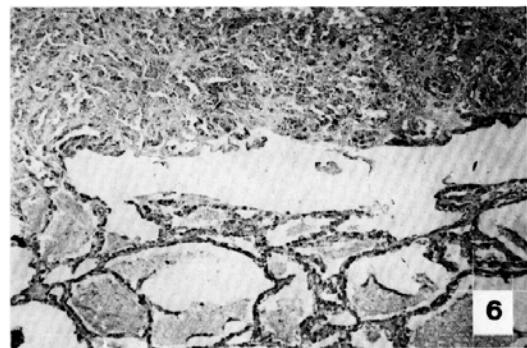
2

5

3

6

ภาพที่ ๘ ขั้นตอนพัฒนาการของอัณฑะปลากราย จากการศึกษาทางเนื้อเยื่อ

ลำดับที่ ๑ ระยะพัฒนา จะพบท่อ Seminiferous tubules มีขนาดเล็ก
ภายในมี primary spermatocyte

ลำดับที่ ๒ ระยะพัฒนา จะเห็นท่อ Seminiferous tubules
มีขนาดใหญ่ขึ้น เห็นผนังท่อชัดเจน

ลำดับที่ ๓ ระยะพร้อมสืบพันธุ์ จะพบ sperm อัดกันแน่นในอัณฑะ

ลำดับที่ ๔ ระยะหลังสืบพันธุ์ น้ำเข้าออกส่วนถูกปล่อยออกใน
อัณฑะจึงยุบตัวลง แต่ยังพบ sperm จำนวนมาก

ลำดับที่ ๕ ระยะหลังสืบพันธุ์ น้ำเข้าออกปล่อยออกไปมาก
จนผนังท่อแน่นอกจากอัณฑะยุบลง

ลำดับที่ ๖ ภาพตัดขวางของอัณฑะ ที่มีทั้งสองพู ตรวจคล่องตือซ่องว่าว่าง
ระหว่างพู ซึ่งพบน้อยเมื่อ sperm อยู่ ส่วนพูล่างน้ำเข้าถูกปล่อย
ออกไปแล้วจึงเห็นเป็นช่องว่าง และดูว่ามีน้ำเข้าถูกปล่อยออกที่
ละพู

5.2 ค่าดัชนีความล้มเหลวของอวัยวะสืบพันธ์ (gonosomatic index G.S.I.) คำนวณจากน้ำหนักตัวปลาและผิวเผินที่ได้มาจากการซึ่งน้ำหนักแล้วนำมาหารด้วยค่าดัชนีความล้มเหลว ตามวิธีของ Benfey and Sutterlin (1984) โดยใช้หลักสูตร

$$\text{G.S.I.} = \frac{\text{น้ำหนักตัวปลา}}{\text{น้ำหนักตัวปลา} - \text{น้ำหนักอวัยวะสืบพันธ์}} \times 100$$

น้ำหนักของอวัยวะเพศปลาจะมีความล้มเหลวเป็นสัดส่วนกับน้ำหนักตัว เมื่อปลาตัวใดตัวหนึ่งมีอวัยวะเพศยื่อม เจริญเติบโตในด้วย ในภาวะการเจริญเติบโตตามปกติ แต่เมื่อถึงดดดูสืบพันธ์ปลาจะมีอวัยวะเพศซึ่งเจริญเติบโตอย่างมากกว่าปกติ ลักษณะของอวัยวะเพศและ น้ำหนักตัวจะแตกต่างกันไป ทำให้สามารถทราบถูกผิดสมพาร์ท์ว่า ไข่ของปลาได้ แยกจากกันยังไงน้ำหนัก G.S.I. ที่ได้เป็นความล้มเหลว กับ บริมาณ้ำหนัก และ อุณหภูมิของน้ำ ผลการศึกษาดัชนีความล้มเหลวของอวัยวะสืบพันธ์ พบว่าปลาเพศเมียจำนวน 24 ตัว มีค่า

G.S.I. อยู่ระหว่าง 0.196-2.493% และค่า G.S.I. สูงมากคือช่วงเดือนสิงหาคม ซึ่งมีค่า G.S.I. = 2.493% (ตารางที่ 5 ภาพที่ 9)

เมื่อนำค่า G.S.I. (Y) มาหารความล้มเหลว กับบริมาณ้ำหนัก (X) ไปเผยแพร่เดือน (ตารางที่ 7)พบว่ามีความล้มเหลวตั้งสมการ (ภาพที่ 11)

$$\begin{aligned}\text{Log Y} &= -0.299 + 0.764 \text{ Log X} \\ r &= 0.524 \quad (p<0.05)\end{aligned}$$

สำหรับปลาเพศผู้ พบว่าปลาเพศผู้จำนวน 27 ตัว มีค่า G.S.I. อยู่ระหว่าง 0.154 - 2.190% และค่า G.S.I. สูงมากในเดือนสิงหาคมซึ่งมีค่า G.S.I. = 2.190% (ตารางที่ 6 ภาพที่ 10)

เมื่อนำค่า G.S.I. ของปลาเพศผู้ทั้งหมดมาหารความล้มเหลว กับบริมาณ้ำหนัก ไปเผยแพร่เดือน พบว่ามีความล้มเหลวตั้งสมการ (ภาพที่ 12)

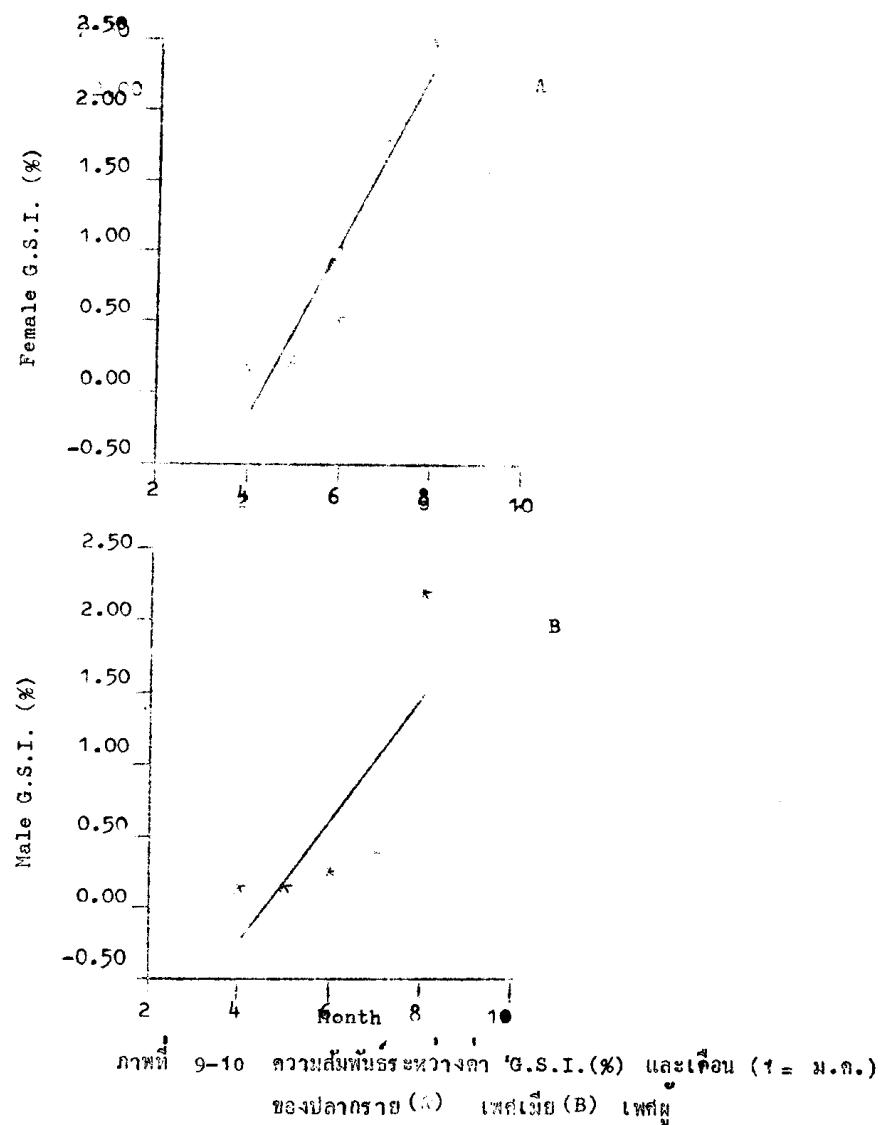
$$\begin{aligned}\text{Log Y} &= -0.792 + 1.363 \text{ Log X} \\ r &= 0.886 \quad (p<0.01)\end{aligned}$$

ตารางที่ 5 แสดงค่า Gonosomatic Index ของปลากรายเพศเมีย

เดือน/ ปี 2535	จำนวน ตัวเมีย	นน.อวัยวะสืบ พันธุ์เฉลี่ย(กรัม)	นน.ตัว-นน.อวัยวะ สืบพันธุ์เฉลี่ย(กรัม)	G.S.I. + S.D.
กุมภาพันธ์	8	-	-	-
มีนาคม	10	-	-	-
เมษายน	7	1.039	529.675	0.196 + 0.16
พฤษภาคม	2	0.947	389.553	0.243 + 0.02
มิถุนายน	5	2.960	2,787.000	0.533 + 0.27
กรกฎาคม	5	45.272	2,510.728	1.803 + 0.72
สิงหาคม	5	90.000	3,610.000	2.493 + 1.02

ตารางที่ 6 แสดงค่า Gonosomatic Index ของปลากรายเพศผู้

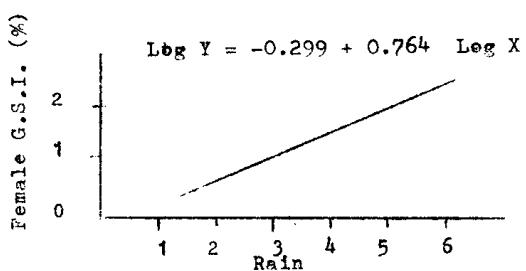
เดือน/ ปี 2535	จำนวน ตัวผู้	นน.อวัยวะสืบ พันธุ์เฉลี่ย(กรัม)	นน.ตัว-นน.อวัยวะ สืบพันธุ์เฉลี่ย(กรัม)	G.S.I. + S.D.
กุมภาพันธ์	9	-	-	-
มีนาคม	2	-	-	-
เมษายน	6	1.651	1,075.016	0.154 + 0.08
พฤษภาคม	1	0.338	215.662	0.157 + 0.02
มิถุนายน	1	2.000	754.000	0.265 -
กรกฎาคม	2	0.655	167.845	0.390 -
สิงหาคม	1	30.000	1,370.000	2.190 -

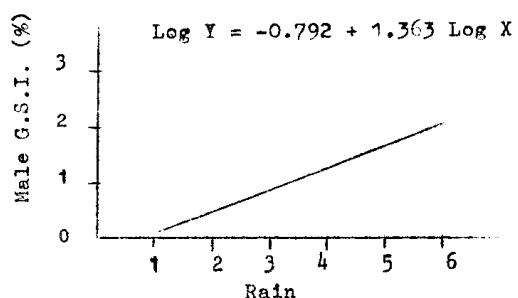
ตารางที่ 7 แสดงอุณหภูมิเฉลี่ยของน้ำและปริมาณน้ำฝน ปี 2536

เดือน/ ปี 2536	อุณหภูมิของน้ำเฉลี่ย (องศาเซลเซียส)	ปริมาณน้ำฝน (มิลลิเมตร)
มกราคม	26.0	-
กุมภาพันธ์	27.3	0.16
มีนาคม	28.2	-
เมษายน	30.9	-
พฤษภาคม	31.0	1.4
มิถุนายน	30.3	1.85
กรกฎาคม	29.0	1.16
สิงหาคม	29.2	6.05
กันยายน	29.1	9.66
ตุลาคม	-	-
พฤศจิกายน	-	-
ธันวาคม	-	-

หมายเหตุ อุณหภูมิของน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยา ณ ศูนย์ติดตามน้ำที่พังงา ให้ อ.บางไทร
จ.พระนครศรีอยุธยา ปริมาณน้ำฝนที่ได้จากศูนย์วัดชั่วทันตรา
อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

ภาพที่ 11 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า G.S.I. กับปริมาณน้ำฝน

ภาพที่ 12 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า G.S.I. ของเพศชายและปริมาณน้ำฝน

สรุปและวิจารณ์ผลการศึกษา

1. การศึกษาข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างความพยายามและมีนาทีหัวใจ ได้แสดงให้เห็นว่าความต้องการจะหัวใจเพื่อใช้ในการทำความเรื่องที่ตนนั้น ปลูกกระยาเพสซ์มีจะมีมากกว่าเพศผู้สมมติ และคำความสัมพันธ์ระหว่างความพยายามและมีนาทีหัวใจของปลาคราฟก้าวศึกษาสรุปได้ดังนี้

$$\text{เพศเมีย Log W} = -0.073 + 0.291 \text{ Log L} \text{ มิติต } r = 0.959 \text{ (p}<0.01\text{)}$$

$$\text{เพศผู้ Log W} = -0.081 + 0.294 \text{ Log L} \text{ มิติต } r = 0.966 \text{ (p}<0.01\text{)}$$

ลุบปูเด็กว่าปลาคราฟที่เขามาศึกษาครั้งนี้มีการเจริญเติบโตอย่างปกติ คือ มีนาทีหัวใจสัมพันธ์โดยทางตรงกับความพยายาม

2. การศึกษาถึงความแยกต่างระดับของเพศก้าวศึกษา พบว่าสามารถแยกเพศได้ด้วยคุณสมบัติทางกายภาพ ไม่ว่าจะมาแรงหรืออ่อนแรง แต่ก็ต้องมีน้ำที่ใส่ เพราจะอยู่ระหว่างสิบห้ากิโลกรัมของปลาทั้งสอง เพศแต่ละตัวก็จะมีน้ำที่ใส่และสิริรวมของปลาตัวผู้และตัวเมีย ความแตกต่างระหว่างเพศจะประมาณห้ากิโลกรัมโดยหัวใจ เตือนสินสอดตามกิโลเมตรเชิงขั้วในช่วงต้นของสัตว์ที่มีน้ำที่ใส่เป็นส่วนตัว คือปลาเพศผู้จะมีน้ำที่ใส่มากขึ้นโดยรอบตัวของเพศ ส่วนปลาเพศเมียที่อยู่ด้านบนเป็นออก�性 และต้องตั้งตัวอยู่บนออก�性ให้เห็นได้ชัดเจน ยกตัวอย่างเช่น ตัวผู้ทั้งส่วนมากกล้าเพศตัวผู้ จะเลื้อยไปปลาระเบียบ และตัวปลาส่วนเพศในธรรมชาติ เป็นตัวออกทางสีตัว กับตัวสีตัวส่วนตัวของเพศผู้ดังนี้ 1: 1

3. การศึกษาข้อมูลของอาหารในกระเพาะปลาคราฟ พบว่า เครื่องดื่มน้ำหารที่กินเข้าไปเป็นประจำทุกวันและถูกปลาเป็นส่วนใหญ่ การกินอาหารของปลาคราฟจะเริ่มน้อยลงกับความอุดมสมบูรณ์ของอาหารที่ให้ไป ซึ่งอาจเป็นอุดมปลากุ้ง หุ้ง และสัตว์น้ำต้นน้ำเดือด ๆ ดังนั้นปลาคราฟจะพยายามสูบกินสัตว์ตัวต่อตัวโดยตัวต่อตัว ก็จะต้องต้องการที่มีอุดมสมบูรณ์ดังนี้ ดังนั้น จะต้องศึกษาส่วนประภูมิของช่วงเวลาต่างๆ ในตัวต่อตัว ซึ่งต้องมีน้ำที่ใส่ในอาหารและย้อมอาหารจากกระบวนการศึกษาสักพอกของอุดมเพาะอาหารปลาคราฟ พบว่า เป็นกระเพาะอาหารของปลาคราฟเมื่อสอดคล้องกับการศึกษาของลินหนานา และคุณ (2533) ได้กล่าวไว้ว่า มีตัวต่อตัวที่กินอาหารอย่างต่อเนื่อง 0.6 ฟ้า ซึ่งความขาวด้วยปลาตัวน้ำต่อตัวในประภูมิปลาคราฟนี้อยู่ที่ 0.6 ตัวต่อตัว ซึ่งสรุปได้ว่าปลาคราฟเป็นปลาตัวน้ำต่อตัว เหตุที่ก่อให้ตัวน้ำต่อตัวมีความขาว

สรุปผลงาน

4. ผลรวมตัวต่อตัวของน้ำต่อตัวที่ต้องการทดสอบใช้ จัดผลการศึกษาพบว่าตัวต่อตัวมีความสัมพันธ์กับความต้องของไข่ตัวตัวค่อนข้างดีที่สุดค่านี้คือ 93% ($r = 0.929$ และ 0.946)

ตามลำดับ) และว่า เมื่อสามีนาตเพิ่มขึ้น จำนวนใช้ก็จะเพิ่มมากขึ้น แต่ทั้งนี้ความคงของใช้ ปลาไฟต์จะตัวขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น อายุ ขนาด และความสมบูรณ์ของตัวปลาด้วย (Lagler และอัล) (1977)

5. การศึกษาพัฒนาการของอวัยวะสืบพันธุ์ปลากราย ใช้วิธีตัดก้น 3 วิธี พบว่า แต่ละวิธีให้ความเที่ยงตรงในการตัดสินแยกกลุ่มหันหัวงา ใช้กล้าเดียงกัน ซึ่งมีดังนี้

วิธีที่หนึ่ง เป็นวิธีที่ง่ายและสะดวกคือ การผ่าตัวตรวจสอบอวัยวะเพศและผังเกคุจากส่องไข่ วิธีนี้จะได้ผลดีและแม่นยำ แต่จะต้องใช้ตัวอย่างปลาจำนวนมาก

วิธีที่สอง เป็นวิธีศึกษาทางเนื้อเรื่องต้องใช้เครื่องมือเฉพาะและการตรวจส่องกล้องท้องใช้ความละเอียด เนื่องจากการศึกษาตามวิธีของ Robb (1982) พบว่า ในระยะที่ 3 และ 4 มีลักษณะ ใกล้เคียงกันมาก ใน段น่องเดียวกันใช้ระยะที่ 5 และ 6 ก็ใกล้เคียงกับการศึกษาพัฒนาการของ อวัยวะสืบพันธุ์ โดยวิธีนี้ต้องใช้ประสาทการฟังสมควร แต่ก็เป็นวิธีที่ถูกต้องและแม่นอนที่สุด

วิธีสุดท้าย คือการใช้ค่า G.S.I. ตัดสินจะเป็นวิธีที่ง่ายกว่าการตรวจส่องทางเนื้อเรื่อง ซึ่ง เป็นวิธีที่ยอมกันมากในกลุ่มนักชีววิทยาปลา จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ค่า G.S.I. มีความสัมพันธ์ กับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ เช่น บริมาณ้ำฝน โดยมีความลับพันธ์กับปริมาณน้ำฝนที่ร่วงต้นความ เชื่อมั่น 95% ($r = 0.524$) ในปลาเพศเมีย และปลาเพศผู้มีความสัมพันธ์ระดับความเชื่อมั่น 95% ($r = 0.886$)

หัวส่วนแน:

เนื้อจากปรัมมาพาราจันบลกรายในธรรมชาติได้ผลจากเดิมเป็นต้นมากเป็นเหตุให้ตัวอย่างที่รวมได้ สำหรับใช้ในการศึกษาพัฒนาการของวัยวะเพศ ในแต่ละเดือนมีจำนวนไม่นักพอด การศึกษาจึงไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร ซึ่งควรที่จะมีการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมต่อไป

งานวิจัยปลูกภารยครัวดำเนินต่อไปตามทัวขอต่อไปนี้ ดัง

1. การเลี้ยงปลูกภารยให้เป็นผู้แม่พันธุ์
2. ระดับชื่อในน ที่เหมาะสมในการเพาะพันธุ์
3. การอนุบาลลูกปลาด้วยอาหารชนิดต่าง ๆ
4. การทดลองเลี้ยงให้ได้ขนาดลดลง ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เลี้ยงรวมกับปลาชนิดอื่น ๆ (polyculture) หรือเลี้ยงในอัตราความหนาแน่นแตกต่างกัน

นอกจากนี้แล้ว ในแหล่งน้ำธรรมชาติที่เป็นเดิมอาศัยของปลูกภารยควรจะทำการเก็บสถิติ และจดบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณปลูกภารย จำนวนทารกและพันธุ์ พร้อมทั้งเครื่องมือทำการประมง ที่จะได้น้ำซึ่งมีลักษณะที่ไม่ใช่ในกระบวนการเกษตรของโครงสร้างงานอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ นำไปใช้ประโยชน์ปลูกภารยเพื่อไม่ให้สูญพันธุ์ไปได้ อีกประการหนึ่ง คุณภาพน้ำประมงน้ำจืด และสถานีประมงน้ำจืดที่อยู่ใกล้ กับแหล่งน้ำ ที่มีปลากัดน้อยอยู่อย่างชัดเจน ควรเก็บรวบรวมพันธุ์ปลูกภารย เพื่อเพื่อนำมาเลี้ยงในเรือและทำการเพาะขยายพันธุ์ เพราะปลูกภารยสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมของน้ำได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ควรนำลูกปลาไปปล่อยในแหล่งน้ำธรรมชาติเป็นการเพิ่มผลผลิต และรักษาสมดุลย์ทางธรรมชาติเพื่อให้คงอยู่ตลอดไป เพราะขณะนี้ปลูกภารยในแหล่งน้ำธรรมชาติค่อนข้างหายาก

เอกสารอ้างอิง

- ไก่อก อุบลราชธานี ๒๕๒๒. รายงานประจำปี ๒๕๒๒ สถาบันประมงน้ำจืดแห่งวิจัยนาท.
กองประมงน้ำจืด, กรมประมง. หน้า ๓๙-๔๓.
- โน้ตพิมพ์ มีนาคม ๒๕๒๘. ปลาไทยในสถานะลดลงที่บุบลาช้าดี สถาบันประมงน้ำจืดแห่งชาติ.
กรมประมง กองทรัพยากริมแม่น้ำและสหกรณ์. หน้า ๑๐.
- ภาณุ นาวาศรีนันท์. ๒๕๑๒. การทดลองเพาะเลี้ยงปลา虹彩 รายงานประจำปีสถาบันประมงน้ำจืด
สงเคราะห์เรียงราย. กองน้ำดิบพัฒนาปริมาณ กรมประมง. หน้า ๖๖-๘๐.
- Benfey, Y.J. and A.M. Sutterlin 1984. Growth and Gonad Development in
Triploid Landlocked Atlantic Salmon (Salmo salar). Can.J.
Fish. Aquat. Sci. 41 : 1387-1392.
- Brown, M.E. 1957. The physiology of fishes. vol. I. Academic Press Inc,
New York. 447 p.
- Hoffmann, R.P. Wandsak and W. Growth. 1980. Seasonal Anatomical
Variation in the Testes of European Pike, Esox Lucius (L)
J. Fish Biol. 16 : 475-482
- Humason, G.L. 1979. Animal Tissue Techniques. W.H. Freeman and
Company, San Francisco. 641 P.
- Lagler, L.F., et.al 1968. Ichthyology. John Wiley & Sons, Inc., New
York, P.271.
- Lagler, 1970. Freshwater Fishery Biology. 2nd. Edition. W.M.G.Brown
Company Publishers. 421P.

- Liley, N.R. 1980. Patterns of Hormonal Control in the Reproductive Behavior of Fish and their Relevance to Fish Management and Culture Programs. In Bardack, J.E., et.al Fish Behavior and its Use in the Capture and Culture of Fishes. ICLARM Conference Proceeding 5.p. 210-246
- Rebb, A.P. 1932. Histological Observations on the Reproductive Biology of the Haddock. *Melanogrammus aeglefinus* (L.). J. Fish Biol. 20:397-408.
- Rounsefell, G. and W.H. Everhart. 1953. *Fishery Science*. John Wiley and Sons Inc. New York. 441 P.
- Siddigui A.Q.A. Chatterjee and A.A Khan. 1976. **Reproductive Biology of the Carp, Labeo bata** (Ham.) from the River Kali, India Aquaculture 7 (2): 181-191.
- Snedecor, G.W. and W.G. Cochran. 1973. **Statistical Method**. 6th editon, The Iowa State Univ. Press, Iowa, U.S.A. 593 p.
- Swingle, W.E. and E.W. Shell. 1971. **Tables for Computing Relative Condition of some Freshwater Fishes**. Auburn Univ., Agr. Exp. Sta. Circular. 183 P.